

SPRAWOZDANIE Z DZIAŁALNOŚCI KLUBU PRZYRODNIKÓW W ROKU 2008

Członkowie

W ciągu roku 2008 w szeregi Klubu wstąpiły 44 osoby. W końcu roku Klub liczył 402 członków. Zamieszkiwali oni we wszystkich województwach za wyjątkiem świętokrzyskiego. Najliczniej reprezentowane były województwa wielkopolskie i lubuskie. Składki za rok 2008 opłaciło 144 osoby, weryfikacja osób zalegających ze składkami dłużej niż dwa lata wskazuje na konieczność wykreślenia z listy ponad 100 osób.

Od połowy roku działa pilskie koło terenowe Klubu.

Projekty ochrony przyrody

W zakresie ochrony przyrody rozwijano dotychczasowe kierunki działalności – realizując programy ochrony mokradeł, ekosystemów łąkowych i murawowych, starych odmian drzew owocowych, a także prace nad uzupełnieniem i wdrożeniem ochrony sieci Natura 2000.

Realizowano II etap projektu „Kompleksowa ochrona mokradeł Puszczy Drawskiej”. Opracowano dokumentację przyrodniczą pięciu obiektów: Torfowisko Linkowo, Torfowisko Przesieki, Torfowisko nad jeziorem Czarnym, Mechowiska Drawno oraz Jezioro Ostrowica. Dokumentacje te zostaną złożone do odpowiednich Regionalnych Dyrektorów Ochrony Środowiska w Szczecinie, Gorzowie Wlkp i Poznaniu jako dokumentacje projektowe rezerwatów przyrody i materiał do ich planów ochrony (wraz z projektem planów). W ramach tego projektu wykonano także ręczne wykoszenie trzciny na pow. 1,2 ha w obiekcie Torfowisko Osowiec z usunięciem biomasy oraz usunięcie tawuły kutnerowatej z rezerwatu i jego otoczenia oraz z Torfowiska Linkowo i jego otoczenia. Łącznie zabiegiem usuwania tawuły objęto powierzchnię 30,40 ha. Usunięto czeremchę amerykańską z rezerwatu Torfowisko Osowiec z jego otuliny (łącznie 14,70 ha).

Rozpoczęto realizację programu ochrony ekosystemów mokradłowych i wspierania przyrodniczych metod zapobiegania powodziom w Sudetach. Ostatecznie pilotażowym etapem projektu objęto teren Nadleśnictw Świdnica, Wałbrzych, Łądek Zdrój i Bystrzyca Kłodzka oraz Park Narodowy Gór Stołowych. W roku 2008 na terenie wymienionych nadleśnictw odtworzono 27 niewielkich zbiorników wodnych. W Parku Narodowym Gór Stołowych założono automatyczny zestaw urządzeń pomiarowych monitorujących stan i odpływ wody z dwóch obiektów torfowiskowych – Torfowiska Batorowskiego i Niknącej Łąki. Rozpoczęto inwentaryzację mokradeł kwalifikujących się do drugiego etapu projektu ukierunkowanego na ochronę hydrogenicznym siedlisk przyrodniczych.

Rozwijano „Projekt czynnej ochrony stanowisk rzadkich gatunków roślin kserotermicznych w Polsce”. Podczas I etapu projektu – realizowanego w roku 2008 zakupiono samochód ciężarowy Ford Transit, przyczepę mieszkalną, namioty oraz drobny sprzęt do wypasu owiec (ogrodzenie, poidła, narzędzia). Wydzierżawiono w celu czynnej ochrony na okres 10 lat 36,48 ha muraw:

- od nadleśnictwa Mieszkowice: użytki ekologiczne: Murawa koło Kostrzynka (2,66 ha), Na Nieużytku (0,8 ha), Murawa Ostnicowa (0,95 ha), Murawa Bleszyńska (2,72 ha) – w sumie 7,13 ha.
- od nadleśnictwa Chojna: działkę w wydzieleniu 41b o powierzchni 1,14 ha
- od nadleśnictwa Ośno Lubuskie: użytki ekologiczne: Murawka (1,95 ha), Wysokie Trawy (7,47 ha), Trawy (8,96 ha), Długa Murawa (8,33 ha) – w sumie 26,71 ha
- od Miasta Gorzowa Wielkopolskiego: użytek ekologiczny Gorzowskie Murawy (1,5 ha)

Tym samym obszar ostoi przyrody - obszarów zarządzanych bezpośrednio i chronionych przez Klub, wzrósł do prawie 150 ha.

W ramach czynnej ochrony na pow. 28 ha wycięto ekspansywną roślinność krzewiastą i drzewiastą. Zabiegiem tym objęto 46 muraw kserotermicznych w woj. lubuskim i zachodniopomorskim. Na 24 murawach o łącznej powierzchni ponad 35 ha w woj. lubuskim i zachodniopomorskim prowadzono wypas stada 40 owiec wżrosówek. W czterech obiektach wykoszono łącznie 3,80 ha mezofilnych muraw.

W ramach działalności edukacyjnej prowadzonej w projekcie przygotowano i wydano folder informacyjny w nakładzie 2000 sztuk, przeprowadzono dwudniowe szkolenia dotyczące ochrony muraw kserotermicznych, głównie dla pracowników Lasów Państwowych i parków krajobrazowych. Przy udziale 22 specjalistów zinwentaryzowano i zwaloryzowano ponad 350 muraw kserotermicznych na terenie głównych

rejonów występowania tego typu siedlisk w kraju: nad dolną i środkową Odrą, dolną i środkową Wartą, w dolinie Noteci (pradolina Toruńsko-Eberswaldzka), nad dolną Wisłą, na Suwalszczyźnie, nad dolnym i środkowym Bugiem, na Lubelszczyźnie, Wyżynie Małopolskiej, w Pieninach, na Wyżynie Śląskiej i Krakowsko-Częstochowskiej, na Dolnym Śląsku oraz w kilku punktach w Polsce centralnej. Przygotowano bazę danych zawierającą informację o zinwentaryzowanych murawach oraz serwis informacyjny „Murawy” dostępny pod adresem www.murawy.eu.

Wszystkie trzy projekty wspierała Fundacja EkoFundusz.

Zakończono realizację finansowanego przez Globalny Fundusz Środowiska projektu „Kształtowanie ekosystemów leśnych na gruntach porolnych”, którego celem było rozpoznanie problemów pojawiających się na styku kształtowania ekosystemów leśnych na gruntach porolnych i ochrony przyrody, a także wypracowanie planu działań zmierzających do ograniczenia negatywnych skutków zalesień dla przyrody, a jednocześnie jak najlepszego wykorzystania procesu dla poprawy stanu populacji wybranych gatunków, ekosystemów i krajobrazu. Wydano poświęcony tej tematyce specjalny zeszyt „Przeglądu Przyrodniczego” oraz książkę pt. „Zalesiać czy nie zalesiać?”

Przygotowano zaplanowany do realizacji w latach 2010 – 2013 projekt „Ochrona muraw kserotermicznych w Polsce – teoria i praktyka”, złożony jako wniosek do Funduszu LIFE+ Nature, oraz Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej. Zaplanowane w projekcie działania obejmą 8 obszarów Natura 2000 w Polsce północno- zachodniej i południowo wschodniej.

Ważniejsze planowane działania to: ochrona i poprawa jakości blisko 225 ha kompleksów roślinności kserotermiczne, usunięcie 77 ha inwazyjnej roślinności drzewiastej i krzewiastej, odtworzenie 12 ha zdegenerowanych muraw, przywrócenie ekstensywnego wypasu na blisko 50 ha muraw kserotermicznych oraz przygotowanie 9 planów ochrony i 14 dokumentacji przyrodniczych.

Na konkursy organizowane przez Centrum Koordynacji Projektów Środowiskowych złożono dwa duże projekty dotyczące kontynuacji ochrony wybranych torfowisk bałtyckich na Pomorzu oraz opracowania krajowego programu ochrony torfowisk alkalicznych oraz związanych z nimi zagrożonych gatunków - skalnicy torfowiskowej, lipiennika Loesela, miodokwiatu krzyżowego i gwiazdnicy grubolistnej. Oba projekty zostały zaakceptowane i po podpisaniu odpowiednich umów będą realizowane w latach 2009 – 2011.

Do Fundacji EkoFundusz złożono wnioski dotyczące projektów ochrony poczwarówek i ich siedlisk w zachodniej i północnej Polsce oraz ochrony najcenniejszych torfowisk tego obszaru. Oba wnioski uzyskały pozytywne oceny i po zakończeniu formalności będą realizowane w latach 2009 – 2010.

Ponadto przygotowano i złożono do różnych Fundacji i Funduszy kilkanaście mniejszych wniosków z których większość nie uzyskała jednak akceptacji gremiów przyznających środki na realizację.

W ramach zadań własnych kontynuowano ochronę ekosystemów łąkowych w ostojach Owczary, Łąki w Koźminku, Łąki nad Obrą i Rybocice. Łącznie łąkowo lub pastwiskowo użytkowano ponad 30 ha gruntów obejmujących zagrożone siedliska – murawy kserotermiczne, łąki trzęślicowe i bagienne oraz siedliska rzadkich gatunków ptaków. W oparciu o Stację w Owczarach prowadzono ekstensywny wypas i prowadzono hodowlę owiec wrzosówek. W końcu roku 2008 stado utrzymywane w Stacji w Owczarach liczyło 116 owiec, 2 kozy i 2 konie. Kontynuowano systematyczną wycinkę nalotów drzew i krzewów na murawach.

Przy Stacji w Owczarach prowadzono założoną w roku 2004 szkółkę starych odmian drzew owocowych, ich kolekcję zachowawczą oraz ogród chwastów. W szkółce nasadzono około 1000 podkładek, na których wykonano szczepienia zrazami kilkudziesięciu starych odmian drzew, przede wszystkim jabłoni. Poszukiwano w terenie starych drzew tradycyjnych odmian, nawiązano kontakty z pomologami niemieckimi. Liczba oznaczonych i zgromadzonych w kolekcji lub zlokalizowanych w terenie odmian jabłoni i grusz przekroczyła 60. W szkółce założono tzw. zrażnik – kolekcję odmian z której w przyszłości będą pobierane zrazy do szczepień. Przeszkolono 5 osób w zakresie technik szczepienia..

Konsekwentnie kontynuowano prace na rzecz doskonalenia sieci Natura 2000. Przez cały rok powadzono finansowany z tzw. „Środków Przejściowych” projekt „Wzmacnianie ochrony obszarów Natura 2000-podniesienie świadomości społecznej na ich temat i wzmocnienie rzecznictwa osób i organizacji zaangażowanych w ochronę przyrody”. Swym zasięgiem projekt obejmował 5 obszarów siedliskowych Natura 2000: Jeziora Szczecineckie, Gogolice Kosa, Dolina Pliszki, Uroczyska Borów Dolnośląskich oraz Dzika Orlica. W każdym z obszarów zorganizowany został cykl jednodniowych warsztatów – po dwa (wiosną i jesienią) na każdy obszar, dla mieszkańców, zarządców terenów i wszystkich potencjalnie zainteresowanych

osób i instytucji. W sezonie wegetacyjnym, pomiędzy warsztatami, przeprowadzone zostały prace inwentaryzacyjno-rozpoznawcze, które pomogły wypełnić najważniejsze, zidentyfikowane podczas warsztatów luki w wiedzy o przyrodzie i ekologicznych uwarunkowaniach funkcjonowania każdego z obszarów.

W czterech obszarach w ramach jesiennych warsztatów zorganizowano wyjścia w teren w celu lepszego zaprezentowania wartości przyrodniczych oraz najistotniejszych problemów zagrażających jego prawidłowemu funkcjonowaniu, w jednym został zorganizowany spływ kajakowy promujący obszar. Dla wszystkich obszarów wydano broszury promujące ich europejskie wartości przyrodnicze oraz wskazujące potrzeby i wymogi ochronne.

Obok regionalnego, projekt miał aspekt ogólnopolski. W jego ramach zorganizowano dwa dwudniowe specjalistyczne warsztaty „horyzontalne”: Dyrektywa ptasia i dyrektywa siedliskowa a gospodarka leśna – oraz Natura 2000 Instrukcja obsługi dla urzędnika. Na potrzeby projektu przetłumaczono podręczniki interpretacyjne Komisji Europejskiej dotyczące przedmiotowych zagadnień. W ramach projektu zostały także wydane trzy duże publikacje poradnikowe „Natura 2000 – Niezbędnik urzędnika”, „Natura 2000 – Niezbędnik leśnika” oraz „Poradnik lokalnej ochrony przyrody”. Zorganizowano i uruchomiono internetową bazę danych, w której można zgłaszać naruszenia łamania prawa europejskiego dotyczącego ochrony gatunków i siedlisk o znaczeniu europejskim. Za pośrednictwem tej aplikacji internetowej istnieje także możliwość uzyskania porady/doradztwa w zgłaszanych sprawach. Baza jest aktywna jako stała forma działania Klubu Przyrodników.

W sześciu obszarach Natura 2000 Polski Zachodniej kontynuowano realizację międzynarodowego, polsko – niemiecko – litewskiego, finansowany przez Fundusz LIFE oraz Fundację EkoFundusz, projektu ochrony żółwia błotnego, traszki grzebieniastej i kumaka nizinnego. W ramach projektu prowadzono monitoring populacji objętych projektem gatunków, wykonano lub poprawiono warunki funkcjonowania 7 miejsc hibernacji żółwia błotnego w Nadl. Rzepin, Międzychód, Karczma Borowa oraz w okolicach Drawin, a poprzez wycięcie drzew i krzewów warunki inkubacji jak na kilkunastu łągowiskach lub potencjalnych łągowiskach żółwia o łącznej powierzchni 2 ha w Nadl. Karczma Borowa, Mieszkowice, Smolarz i Rzepin.

Opracowania i ekspertyzy

Na zlecenie Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Pile opracowano koncepcje Lasów o szczególnych walorach przyrodniczych w 18 nadleśnictwach. Podsumowano dane dotyczące występowania obszarów chronionych, stanowisk zagrożonych gatunków, siedlisk przyrodniczych i innych cennych fragmentów lasu, generując zestawienia i mapy konieczne do racjonalnego, opartego na współczesnych trendach ochrony przyrody, planowania gospodarki leśnej. Dla kilkunastu nadleśnictw RDLP w Zielonej Górze wykonano ekspertyzy fitosocjologiczne cennych przyrodniczo łąk ukierunkowane na ich czynną ochronę w ramach programów rolnośrodowiskowych oraz weryfikację kilkudziesięciu planowanych obiektów małej retencji pod kątem przyrodniczym.

Na zlecenie Ministerstwa Środowiska opracowano 5 poradników ochrony siedlisk przyrodniczych – muraw kserotermicznych, rzek włosienicznikowych, torfowisk alkalicznych, przejściowych i wysokich.

Dla Biura Konserwacji Przyrody w Szczecinie opracowano plany ochrony dwóch ptasich ostoi Natura 2000 - "Miedwie i okolice" oraz „Jeziora Wełtyńskie” w woj. zachodniopomorskim, a na zlecenie Parku Krajobrazowego Dolina Słupi plan ochrony obszaru „Dolina Słupi” w woj. pomorskim.

Na zlecenie Wojewody Lubuskiego wykonano inwentaryzację przyrodniczą trzech gmin powiatu międzyrzeckiego – Międzyrzecz, Bledzew i Przytoczna oraz gminy Strzelce Krajeńskie.

Dla Wojewody Pomorskiego rozpoczęto realizację planu ochrony rezerwatu Bagno Stawek.

Dla Generalnej Dyrekcji Dróg i Autostrad wykonano metaplantację 300 okazów listery jajowatej z terenu planowanej drogi ekspresowej S3, monitorowano udatność metaplantacji wykonanych w latach ubiegłych.

Na zlecenie różnych podmiotów wykonano kilkanaście ekspertyz rolno-środowiskowych obejmujących łączny obszar ponad 300 ha. Ekspertyzę taką przygotowano także dla użytkowanych rolniczo ostoi Klubu.

Kontynuując współpracę z Nadleśnictwem Jarocin wykonano inwentaryzację przyrodniczą i waloryzację oraz opracowano koncepcję ochrony Uroczyska Dębno w dolinie Warty.

Wykonano oceny oddziaływania na środowisko, szczególnie pod kątem wpływu na przedmioty ochrony sieci Natura 2000 kilku niewielkich inwestycji drogowych, retencyjnych i zalesień.

Opracowano i przekazano Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Gorzowie dokumentację projektową rezerwatu Gubińskie Mokradła. Zebrano materiał do projektu rezerwatu kserotermicznego Słoneczne Wzgórza na krawędzi doliny Odry w Nadleśnictwie Chojna w woj. zachodniopomorskim.

W oparciu o dokumentację wykonaną w ubiegłym roku przez Klub powstał ważny rezerwat Wielkopolska Dolina Rurzyca dopełniający system ochrony tego unikalnego obszaru.

Edukacja i promocja ochrony przyrody

W ramach wspierania działań promujących ochronę przyrody i działalność Klubu w Stacji w Owczarach zorganizowano szereg imprez edukacyjno - promocyjnych z udziałem społeczności lokalnych - Wiosenne i Letnie Spotkanie z Łąką oraz Jesienne Spotkanie z Sadem. Łącznie uczestniczyło w nich ponad 500 osób.

W lutym w Łagowie odbył się XXVI Zjazd Klubu Przyrodników, a w kwietniu sesja naukowa „Europejskie gatunki i siedliska przyrodnicze w Polsce - interpretacja, zasoby, ochrona”. W sesji uczestniczyła rekordowa liczba prawie 150 osób.

W oparciu o Stację w Owczarach oraz Muzeum Kostrzynie przeprowadzono ponad 50 godzin zajęć edukacyjnych, przede wszystkim dla dzieci i młodzieży oraz kilka autokarowych wycieczek przyrodniczych. Udostępniano istniejące stałe ekspozycje muzealne w Owczarach i Kostrzynie, łącznie zwiedziło je około 1000 osób.

Zorganizowano XXVI Lubuski Konkurs Przyrodniczy dla uczniów szkół podstawowych i gimnazjów.

Rozwijano serwis internetowy. W roku 2008 naszą stroną była odwiedzana około 70.000 razy. Wśród odwiedzających dominowali internauci z Warszawy i Poznania. Około 4% wejść pochodzi z zagranicy, przede wszystkim z Niemiec.

Rozwijano emailowy serwis „Wiadomości Klubu Przyrodników”, w ciągu roku w serwisie ukazało się kilkadziesiąt wiadomości dotyczących najbardziej aktualnych problemów ochrony przyrody i działalności Klubu, w końcu roku „wiadomości” prenumerowało 644 osoby.

Zbiory biblioteki Klubu powiększyły się o około 300 pozycji – książek, czasopism i opracowań. W ciągu roku w Świebodzinie i placówkach terenowych skorzystało z nich kilkaset osób.

W Muzeum w Kostrzynie oraz Stacji w Owczarach funkcjonowały wypożyczalnie rowerów i lornetek oraz punkty informacji turystycznej.

Działalność wydawnicza, sprzedaż wydawnictw

Kontynuowano działania zmierzające do usprawnienia funkcjonowania i poprawienia wizerunku Wydawnictwa Klubu oraz księgarni wysyłkowej. Nadrabiano zaległości w wydawaniu Przeglądu Przyrodniczego, wydano dwa podwójne zeszyty rocznika 2007, zebrano materiały do zeszytów 1-2 i 3-4 rocznika 2008. Wydano cztery zeszyty biuletynu „Bociek”. W ramach serii „Monografie Przyrodnicze” wydano monografie „Suseł perełkowany” i „Chomik europejski”. Dodrukowano nakłady trzech wydanych w poprzednich latach monografii przyrodniczych. Wydano popularne minimonografie „Ślimaki okolic Kostrzyna”, „Natura 2000 w Nadleśnictwie Tuczo”, broszurę dotyczącą ekologicznych sposobów zapobiegania powodziom w Sudetach oraz szereg folderów i ulotek związanych z prowadzonymi projektami lub działaniami. Ponadto wydano wymienione wcześniej publikacje związane z realizowanymi projektami. Łączny nakład wszystkich wydawnictw przekroczył 20 tys. egzemplarzy.

Rozwijano księgarnię wysyłkową. Do oferty wprowadzono kilkanaście nowych pozycji, usprawniono realizację zamówień. W ramach księgarni oferowano prawie 200 tytułów.

Organizacja pracy

Kontynuowano przemianę Klubu z organizacji regionalnej w ogólnopolską oraz proces tworzenia profesjonalnego zaplecza kadrowego. W ciągu roku 1 osoba odbywała także staż w biurze w Świebodzinie, a dwie w Muzeum w Kostrzynie, a dwie w Sudetach. Trójkę stażystów zatrudniono na etatach. W końcu roku pracowało w Klubie 15 osób, a ponad 40 realizowało dla Klubu różne prace w oparciu o umowę o dzieło, uczestnicząc w realizacji projektów, przygotowaniu wydawnictw, bądź prac zleconych. W realizacji różnych

prac okresowo uczestniczyło także kilkunastu wolontariuszy w tym wolontariuszki z Francji i Niemiec.

Uzupełniono wyposażenie pomieszczeń biurowych w Świebodzinie, zakupiono nowy sprzęt komputerowy i umeblowanie, zakończono adaptację strychu, uruchomiono pracownię z czterema stanowiskami pracy i magazyn. Pomalowano pomieszczenia Muzeum Przyrodniczego w Kostrzynie.

Z zamiarem utworzenia Sudeckiej Stacji Terenowej Klubu zakupiono budynek dawnej karczmy w Uniemyślu koło Chełmska Śląskiego w Górach Kamiennych. W budynku Stacji urządzono prowizoryczne biuro, prowadzono prace porządkowe i zabezpieczające, tymczasowo zabezpieczono dach, wymieniono część okien, naprawiono schody, doprowadzono prąd, założono telefon i Internet, wywieziono kilkadziesiąt m³ gruzu, przygotowano projekt remontu ratunkowego obiektu i wystąpiono o pozwolenie na budowę.

Kontynuowano tworzenie profesjonalnego systemu gromadzenia i przetwarzania danych opartego na programach GIS i komputerowych bazach danych. W końcu roku będący w dyspozycji Klubu system informacyjny zawierał ponad 60 tysięcy rekordów odpowiadających stanowiskom rzadkich gatunków roślin i zwierząt, lokalizacji obiektów chronionych oraz siedlisk przyrodniczych.

Dla usprawnienia zarządzania, wymiany informacji, archiwizacji danych i gromadzenia dokumentacji utworzono system informacji InfoKP dostępny dla pracowników i stałych współpracowników Klubu.

Interwencje i uczestnictwo

Interweniowano w ponad 100 sprawach dotyczących ochrony przyrody, między innymi ochrony przyrody w procesie przygotowywania i realizacji budowy dróg krajowych A2 i S3, zagrożenia dla drobnych zwierząt przy modernizacji linii kolejowej Legnica – Zgorzelec, przebiegu obwodnic Augustowa i Wasilkowa, obwodnicy Lubska, ochrony Buczyn Łagowsko – Sulęcińskich, lokalizacji farm wiatrowych na Pomorzu, ochrony lasów miejskich w Zielonej Górze, budowy suchego zbiornika przeciwpowodziowego Grobla, planu ochrony Parku Narodowego Bory Tucholskie, wdrażaniu programu Infrastruktura i Środowisko, tworzenia listy obszarów siedliskowych Natura 2000, istotnych problemów gospodarki wodnej, zasad gospodarki rybackiej na obszarach N2000, zalesiania cennych przyrodniczo gruntów w ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich, transpozycji dyrektyw Unii Europejskiej do prawa polskiego, zmian granic obszarów Natura 2000 i wielu innych.

Zwracano uwagę różnych gremiów na niezgodności prawa polskiego z prawem unijnym. Opiniowano nowo powstające akty prawa, przede wszystkim nowelizowane w roku 2008 i nowo tworzone ustawy bezpośrednio dotyczące ochrony przyrody.

Kontynuowano działania związane ze złożoną do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej skargą w sprawie statusu planów urządzania lasu oraz obowiązku poddawania go ocenie oddziaływania na obszary Natura 2000. Z Komisją Europejską współpracowano także w sprawie wyznaczenia sieci Natura 2000 w Polsce, śmiertelności drobnych zwierząt w korytkach krakowskich wzdłuż modernizowanej linii kolejowej Legnica - Zgorzelec, styczniowych polowań na gęsi i transpozycji dyrektywy szkodowej do prawa polskiego.

W kilku przypadkach kierowano skargi do krajowych sądów administracyjnych.

Aktywnie uczestniczono w pracach komisji techniczno gospodarczych w nadleśnictwach, zaopiniowano i zgłoszono uwagi do kilkunastu planów urządzania lasu i programów ochrony przyrody nadleśnictw. Opiniowano plany ochrony parków krajobrazowych i rezerwatów przyrody, uczestniczono w tworzeniu Czerwonej Listy proponowanych obszarów Ramsar w Polsce.

Członkowie i pracownicy Klubu brali udział w pracach organów opiniodawczych: PROP, KOP PAN, WKOP, Rad Naukowych Parków Narodowych i Leśnych Kompleksów Promocyjnych, organów doradczych na różnych szczeblach Administracji Lasów Państwowych oraz licznych lokalnych grupach działania. Uczestniczono w pracach CEEWEB międzynarodowej sieci zrzeszającej organizacje zajmujące się ochroną przyrody w Europie Środkowej i Wschodniej.

W ciągu roku pracownicy Klubu udzielili telefonicznie, osobiście lub pocztą elektroniczną kilkuset porad dotyczących różnych aspektów ochrony przyrody.